

158

അൽ മനാർ

സമേതന സ്പെഷൽ

Almanar

MAY 1968

ദൈവവിധി

സമ്മേളന സ്പെഷലിലേക്ക് ലേഖനം ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ പത്രാധിപർ എനിക്ക് ഈ വിഷയം നിർണ്ണയിച്ചുതന്നു. വായനക്കാർക്ക് ഹൃദ്യമാകത്തക്കവണ്ണം വിവരിക്കാൻ പ്രയാസമുള്ള വിഷയമാണിത്. ആളുകൾ ഈ വിഷയത്തിൽ ഗുരുതരമായ ചിന്താക്ഷപ്തത്തിൽ അകപ്പെട്ടുപോയിട്ടുണ്ട്.

വിധിയിൽ വിശ്വസിക്കൽ ഈമാനിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണെന്ന് ഒരു കൂട്ടർ വാദിക്കുന്നു. വിധിയെ നിഷേധിച്ചെങ്കിലേശരിയായ മുഅ്മിനാകയുള്ള എന്ന് വാദിക്കുന്നവരും ഉണ്ട്. ലോകത്ത് നടക്കാനിരിക്കുന്ന ചെറുതും വലുതുമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളെസ്സംബന്ധിച്ചും അല്ലാഹു വിധിയെഴുതിയിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയുന്നത് തനി കെട്ടുകഥയാണെന്നും വിധിയെ നുപറയുന്നത് ചക്കക്കുരുവിൽ നിന്ന് പ്ലാവിൻതൈ മുളക്കുക, കോഴിമുട്ടയിൽ നിന്ന് കോഴിക്കുഞ്ഞു വിരിയുക, കമുകരത്തിൽ അടക്ക കായ്കപോലുള്ള സാമ്പ്രതികമായ പ്രകൃതിനിയമങ്ങൾ മാത്രമാണ്. അതെല്ലാം വിശ്വസിക്കുകയാണ് വിധിയിൽ വിശ്വസിക്കൽ എന്നുവാദിക്കുന്നവരും ഉണ്ട്. എല്ലാം വിധിയെഴുതിയ സ്ഥിതിക്ക് പ്രവാചകന്മാരെ അയക്കുകയും വേദങ്ങൾ അവതരിപ്പി

ക്കുകയും ചെയ്തത് അനാവശ്യമാണെന്ന് വാദിക്കുന്നവരും. തനിവഞ്ചനയാണെന്നാക്ഷേപിക്കുന്നവരും ഉണ്ട്.

ഇങ്ങിനെ വിഭിന്നവാദങ്ങൾ ഉത്ഭവിക്കുവാൻ കാരണമെന്തെന്നതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചപ്പോൾ എനിക്ക് മനസ്സിലായത് ഇപ്രകാരമാണ്:- ഇന്നവൻ ഇന്നപ്രകാരത്തിൽ ജീവിക്കും, അങ്ങിനെ അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കും; അല്ലെങ്കിൽ നരകത്തിൽ പതിക്കും എന്നിത്യാദി കാര്യങ്ങളെല്ലാം വ്യക്തമായും വസ്തുനിഷ്ഠമായും അല്ലാഹു വിധിയെഴുതിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പിന്നെ നാം എന്തിനുവേണ്ടി അദ്ധ്വാനിച്ചു കഷ്ടപ്പെടുന്നു എന്നൊരു ചോദ്യം. ഈ ചോദ്യത്തിന്നു മറുപടി എത്രതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടും മതിയാകുന്നില്ല. പിന്നെയും പിന്നെയും ചോദ്യങ്ങളും ഉപചോദ്യങ്ങളുമായി കെട്ടിപ്പിണഞ്ഞു വിഷമിച്ചു. അപ്പോൾ ക്ഷമകേടും ബദ്ധപ്പാടും നിമിത്തം ഓരോരുത്തരും പിശാച് അവരുടെ മനസ്സിൽ തോന്നിപ്പിക്കുന്നതിനെയെല്ലാം സത്യമായി തൊറിലുറിച്ചു് ഈ കടുക്കിൽ നിന്ന് മോചനം നേടാൻ ശ്രമിച്ചു. ഒരു നിലയിലും എലികളെ പൂണ്ണമായി നശിപ്പിക്കാൻ കഴിയാതെ വിഷമിച്ചപ്പോൾ സാഹസികനായ

മനുഷ്യൻ ഇല്ലം ചുട്ടുവാൻ തീരുമാനിച്ചതുപോലെ വിധിയെത്തന്നെ നിഷേധിക്കാനാണ് ചില ആളുകൾ മുതിർന്നത്. മറുപടിപറയാൻ കഴിയാതെ വിഷമിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ എന്ന് വിനയപൂർവ്വം തുറന്നു പറയുവാൻ അവർക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. ഇവരുടെ സ്ഥിതി അഹങ്കാരിയും വിദ്വേഷപരമായ ഒരു ഡാക്ടറപ്പോലെയോ. രോഗിയെ അദ്ദേഹം പരിശോധിച്ചു. പലമരുന്ന്കളും കൊടുത്തുനോക്കി. രോഗം വിവിധ രൂപത്തിൽ മാറിമാറി വെളിപ്പെട്ടു. രോഗം ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കാൻ ഡോക്ടർക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. അസ്സംഗം തുറന്നു പറയാൻ മനസ്സുവരുന്നില്ല. അങ്ങനെ അദ്ദേഹം അവസാനം പറഞ്ഞു: ഈ ആൾക്ക് യാതൊരു രോഗവുമില്ലെന്ന്. ഇത്തരം ഡോക്ടർമാരെക്കൊണ്ടുള്ള ദോഷം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

അല്ലാഹു സർവ്വജ്ഞനാണ്. സൂക്ഷ്മജ്ഞനാണ്. അഗാധജ്ഞനാണ്. എല്ലാ സൃഷ്ടികളെസ്സംബന്ധിച്ചുമുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അവയെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ അവൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതവൻ ഏഴുതിവെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇതിനാണ് **وَدَعَا** എന്ന് പറയുന്നത്. ഇതനുസരിച്ച് കാര്യം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിന് **وَدَعَا** എന്നും പറയും.

എല്ലാ ചെറിയ വിഷയങ്ങളും വലിയ വിഷയങ്ങളും മുൻകൂട്ടി അല്ലാഹു അറിയുകയും ഏഴുതിവെക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട് എന്നത് പച്ചപ്പരമാത്മമാണ്. അതിലേക്കുള്ള രേഖ ഖുർആനിലും ഹദീസിലും നിറഞ്ഞു കിടക്കുന്നു. അതൊന്നും ഉദ്ധരിക്കുന്നില്ല. ഉദ്ധരിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. എല്ലാപരം പരക്കെ അറിയുന്നതാണ്.

ഒരനുഭവദൃഷ്ടാന്തത്തെ പറ്റി ഉണർത്തുന്നു. അതായത്, മനുഷ്യൻ അനുഭവത്താൽ ഈ സംഗതി ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവനാണ്. മുഅ്

മിനും കാഫിറും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമില്ല. എല്ലാവർക്കും നിസ്സംശയം അത് ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ കാര്യം എനിക്കു മനസ്സിലായപ്പോൾ എനിക്കു വളരെ അത്ഭുതം തോന്നി. വിധിയെ നിഷേധിക്കുന്നവരെസ്സംബന്ധിച്ചു സഹതാപം തോന്നി. ഭാവിയിൽ വരാനിരിക്കുന്ന ചില കാര്യങ്ങളെസ്സംബന്ധിച്ച് മനുഷ്യൻ സ്വപ്നം കാണുന്നു. സ്വപ്നം രണ്ടു വകയുണ്ട്. ഒരു വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ലാതെ നേർക്കുനേരെ അനുഭവപ്പെടുന്ന വ്യക്തമായ സ്വപ്നം ഒരു വക. രണ്ടാമത്തെ വക അവ്യക്തമായ സ്വപ്നമാകുന്നു. അതു നേർക്കുനേരെ അനുഭവപ്പെടുകയില്ല. യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെയും തത്വങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ ചില സൂചനകൾ കാണാം. അഗാധ ഉറക്കായുള്ള ചിലർക്ക് ആ സൂചനകൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. ഒരാൾ ആളുകളുടെ വായ്കളിലും സ്രീകളുടെ ഗുഹ്യസ്ഥാനങ്ങളിലും താൻ മുദ്രവെക്കുന്നതായി സ്വപ്നം കണ്ടു. ഇബ്രാഹീം അസീരിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു വിവരം പറഞ്ഞു. സ്വപ്നം കണ്ട ആൾ ബാങ്കുവിളിക്കുന്നവനായിത്തീരുമെന്നും റംസാൻ മാസത്തിൽ സുബ്ഹിക്ക് സമയത്തിനു മുമ്പ് ബാങ്കുവിളിക്കുമെന്നും അദ്ദേഹം അർത്ഥം പറഞ്ഞു. ഇങ്ങിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ തരപ്പെട്ടതെന്തുകൊണ്ടെന്നോ? സാധാരണ ബാങ്കിനു ഇല്ലാത്ത ഒരു പുതിയ അർത്ഥം റംസാൻമാസത്തിലെ സുബ്ഹിയുടെ ബാങ്കിനുണ്ട്. അതായത് തീനും കുടിയും സംയോഗവും നിറുത്തിക്കളയുക; അതിനെല്ലാം അനുചരിച്ച സമയം കഴിഞ്ഞുപോയി എന്ന്.

സൂര്യചന്ദ്രന്മാരും പതിനൊന്നു നക്ഷത്രങ്ങളും തന്നിട് സൂജുദ് ചെയ്യുന്നതായി യൂസഫ് നബി ചെറുപ്പകാലത്ത് സ്വപ്നം കണ്ടു. മിസ്രിലെ രാജാവ് ഏഴ് മെലിഞ്ഞപശുക്കൾ ഏഴ് തൃടിച്ചപശുക്കളെ തിന്നുന്നതായും മറ്റും സ്വപ്നം കണ്ടു. അതെല്ലാം ശരിക്കുപലന്. അപ്പോൾ ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം മുബെ

നിണ്ണയിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നുവരുന്നു. ഇതുപോലെത്തന്നെ എല്ലാകാര്യങ്ങളും. ഈ മുൻനിശ്ചയത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം മത നിഷേധികളും കൂടി സമ്മതിക്കുന്നതാണ്.

മതവിശ്വാസികൾക്ക് ഇതു മനസ്സിലാക്കാൻ യാതൊരു പ്രയാസവുമില്ല. വരാനിരിക്കുന്ന പലസംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചും പ്രവാചകന്മാർക്ക് അല്ലാഹു അറിവ് നൽകിയതും പ്രവാചകന്മാർ അതു പ്രഖ്യാപിച്ചതും അപ്രകാരം പുലർന്നുമാക്കെ എല്ലാവരും പരക്കെ അറിയുന്ന കാര്യങ്ങളാണ്. അങ്ങനെയുള്ള തെളിവുകൾ പൂർത്താനിലും ഹദീസിലും നിറഞ്ഞുകിടക്കുന്നു. ഉദാഹരണം പറയാം. റോമാക്കാരുടെ പേഷ്യക്കാരുടെ തമ്മിൽ നബിയുടെ ഹിജ്റക്കുമുമ്പ് ഒരു യുദ്ധം നടന്നു. റോമാക്കാർ ദയനീയമായി പരാജയപ്പെട്ടു. അന്ന് മക്കയിലെ മുശിരിക്കുകൾ പേഷ്യക്കാരുടെ വിജയത്തിൽ അഭിമാനം കൊള്ളുകയും മുസ്ലിംകളുടെ മനസ്സിനെ വേദനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. നിങ്ങളെപ്പോലെ വേദനക്കാരായ കൃന്യാനികളിതാനശിച്ചു. നിങ്ങളും നശിക്കും എന്ന് മുസ്ലിംകളോട് അവർ പറഞ്ഞു. ആ സമയത്തു്, റോമാക്കാരുടെ പേർഷ്യക്കാരുടെ തമ്മിൽ അടുത്തൊരു യുദ്ധമുണ്ടാകുമെന്നും അതിൽ റോമാക്കാർക്ക് വമ്പിച്ച വിജയമുണ്ടാകുമെന്നും അന്ന് മുസ്ലിംകൾ സന്തോഷിക്കുമെന്നും നബിക്കു വഹ്യാലഭിച്ചു. അതു് അങ്ങനെയെന്നെ പുലരുകയും ചെയ്തു. ഇതു് അല്ലാഹുവിന്റെ മുൻനിണ്ണയപ്രകാരമുള്ള സംഗതിയാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇതുപോലെ എത്ര ഉദാഹരണങ്ങളാണ് പൂർത്താനിലുള്ളതു് ഇതെല്ലാം അറിയുന്ന മനുഷ്യർതന്നെ ഈ മുൻനിണ്ണയത്തെ നിഷേധിക്കുന്നുവെന്നതു വലിയ ഒരു തൂട്ടുതാണ്. മനുഷ്യന്റെ ശ്രദ്ധകേടിന്നു ഉദാഹരണമായി ഒരു കഥാപാത്രമാണു്. ഒരൊരു ചന്തയിൽനിന്നു 10 കഴുതയെവാങ്ങി. ഒരു കഴുതയുടെ പുറത്തുകയറി മറ്റുള്ളവയെ തെളിച്ചുകൊണ്ടു യാത്രപുറപ്പെട്ടു. കഴുതകളെ എ

ണ്ണിനോക്കി. അപ്പോൾ ബെതെണ്ണത്തെ മാത്രമെ കണ്ടുള്ളു. ബേജാരായി പാടിയിറങ്ങി എണ്ണിനോക്കിയപ്പോൾ പത്തെണ്ണമുണ്ടു്. ഒരെണ്ണത്തിന്റെ മുകളിൽ വീണ്ടും കയറി. എണ്ണിനോക്കിയപ്പോൾ ബെതെയുള്ളു. ഇറങ്ങി എണ്ണിനോക്കിയപ്പോൾ പത്തു്. അങ്ങനെയൊരു തീരുമാനിച്ചു ഇനി നടന്നുതന്നെ പോകാം. കേറിപ്പോയാൽ ഒരു കഴുത നഷ്ടപ്പെടും. അതുകൊണ്ടു ബുദ്ധിമുട്ടു സഹിക്കാം എന്ന്. നോക്കുക. ഈ കൂട്ടത്തിൽ തനിക്കേറ്റവും സ്വാധീനപ്പെട്ടതും തൊട്ടടുത്തുതന്നെല്ലാ താൻ കയറിയ കഴുത. എണ്ണാൻ ഒരുങ്ങുമ്പോൾ അതിനെ താൻ കാണുന്നില്ല. ഇതുപോലെ ചില ആളുകൾ കണ്ണട മുകളത്തുവെച്ചിട്ട് കണ്ണട തിരഞ്ഞുനോക്കാറുണ്ടു്. ഖദ്റിനെ നിഷേധിക്കുന്നവരും സാവത്രികമായ പ്രകൃതി നിയമമാത്രമാണു് ഖദ്ർ എന്ന് വാദിക്കുന്നവരും ഇത്തരം ശ്രദ്ധകേടിൽപ്പെട്ടവരാകുന്നു.

എല്ലാകാര്യങ്ങളും മുമ്പേ വിധിയെഴുതപ്പെട്ടതാണെങ്കിൽ പിന്നെ പ്രവാചകന്മാരെ അയക്കുകയും വേദങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തതെന്തിനു് എന്നാണൊരു ചോദ്യം. മറുപടി;—മുൻനിശ്ചയം നടപ്പിൽവരുത്താൻ. അതായതു് പ്രവാചകന്മാരെ അയക്കണമെന്നും വേദങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കണമെന്നും മുമ്പേ തീരുമാനിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണു്. അതങ്ങനെ എഴുതി രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ അതു് ചെയ്യാതിരിക്കാൻ നോക്കുമോ? നരകത്തിൽ പോകുന്നവരെ താക്കീതു് ചെയ്തതെന്തിനാണു് എന്നാണൊരു ചോദ്യം. മറുപടി; എന്നിങ്ങനെ യാതൊരു താക്കീതും ലഭിച്ചില്ല എന്ന് അവൻ പറയാതിരിക്കാൻ. യാതൊരു മുന്നറിയിപ്പും താക്കീതും നല്ലതെ ശിക്ഷിക്കൽ കഷ്ടമാണു്. തക്കക്കാരനായ മനുഷ്യൻ പലതും പറഞ്ഞുകളയും. അങ്ങനെയുള്ള ആക്ഷേപങ്ങളുടേയും ഒഴികഴിവുകളുടെയും പഴുതു അടച്ചുകുറ്റയാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചു. അതിനാണു് പ്രവാചകന്മാരെ അയച്ചതു്.

ഈ ഉദാഹരണം ശ്രദ്ധിക്കുക, സമർത്ഥനായ ഒരു ഡോക്ടർ ശിഷ്യന്മാരെ സ്സംബന്ധിച്ചു ഇന്നവൻ ജയിക്കും; ഇന്നിലയിൽ ജയിക്കും: ഇന്നവൻ തോല്ക്കും. എന്നൊക്കെ മനസ്സിലാക്കി എന്നു വെക്കുക. അതദ്ദേഹം ഡയറിയിൽ എഴുതുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ട് പരീക്ഷിക്കുവേണ്ടി നല്ലവണ്ണം ഒരുങ്ങുവാനായി എല്ലാവരെയും ഉപദേശിക്കുകയും താക്കീതു നൽകുകയും ചെയ്തു. തോൽക്കുമെന്നു താൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയ വിദ്യാർത്ഥികളോട് പ്രത്യേകം പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ പരീക്ഷാഫലം വന്നപ്പോൾ തന്റെ തീരുമാനം സത്യമായിപ്പോന്നു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറയുകയാണ്, ഞാൻ മുൻകൂട്ടാണെന്ന് ഇത് കണക്കാക്കിയിട്ടുണ്ട് എന്ന്. ഇവിടെ നാമൊന്നു ചിന്തിക്കുക. ഈ അധ്യാപകൻ കണക്കാക്കിയതുകൊണ്ടാണോ വിജയവും പരാജയവും ഉണ്ടായത്? പരാജയപ്പെട്ട കുട്ടിയോട് മുൻപ് പഠിക്കാൻ മറ്റും ഉപദേശിച്ചത് തെറ്റാണെന്നോ വഞ്ചനയാണെന്നോ? മര്യാദയുള്ളവരാണെങ്കിലും പറയുമോ? തോൽവിക്കുകാരണം വേറെ, മുൻനിർണ്ണയം സത്യവുമാണ്. അപ്പോൾ ആ നിർണ്ണയക്കാരന്റെ മഹത്വം മാത്രമേ ഇവിടെ മുഴച്ചു കാണുന്നുള്ളൂ. അവനിൽ യാതൊരുത്തരും വാദിത്വവും ചുമത്തേണ്ടതില്ല. അയാളുടേതല്ല നിർണ്ണയിച്ചതുകൊണ്ടാണോ ഞാൻ തോറ്റതെന്നു ഒരൊറ്റ വിദ്യാർത്ഥിയും പറയുകയില്ല. ഞാൻ തോല്ക്കുമെന്നു നേരത്തെ നിങ്ങളോട് അറിയിച്ചിട്ട് എന്തിനാണ് നിങ്ങളെന്നോട് പഠിക്കാൻ പറഞ്ഞത്? പരീക്ഷക്ക് ഫീസുകൾ വേണ്ടോ എന്നു തടയാതിരുന്നതു എന്തുകൊണ്ടാണോ? എന്നോ മറ്റോ ആരെങ്കിലും പറയുമോ?

എല്ലാകാര്യങ്ങളും മുമ്പേ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടതാണെങ്കിൽ പിന്നെ നാം എന്തിനുവേണ്ടി അദ്ധ്വാനിച്ചു കഷ്ടപ്പെടുന്നു. എന്നാണോ ഒരു ചോദ്യം. മറുപടി:- നമ്മുടെ ബാധ്യത നിറവേറ്റുവാൻ. അതായത് നമുക്ക് പല ബാധ്യതകളുമുണ്ട്. സ്വാർത്ഥമായും പരാർത്ഥമായും.

പലകടമകളും നിവൃത്തിക്കേണ്ടതുണ്ട് അതിൽ വിട്ടുവീഴ്ചവരുത്തിയാൽ നമ്മുടെ പാപികളായിപ്പോകും. വലിയ കഷ്ടവും നഷ്ടവും സഹിക്കേണ്ടിവരും. മഹാഭയത്തിനിടയിലായിത്തീരും. ഒരാൾ ഒരു തെങ്ങിന്റെ ചുവട്ടിലിരുന്നു മുത്രിച്ചപ്പോൾ ഒരു തേങ്ങ തലയിൽ വീണു അപകടം പിണഞ്ഞുവെന്നു വെക്കുക. മറ്റൊരാൾക്കും അതുപോലെ അനുഭവം ഉണ്ടായി. പക്ഷെ അയാൾ അവിടെ ഇരിക്കാൻ ചെന്നപ്പോൾ ആളുകൾ പറഞ്ഞു അവിടെ ഇരിക്കണ്ട. ആ തെങ്ങിന്റെ ഒരു കല ഒടിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഒരു പക്ഷെ തേങ്ങ വീഴുമെന്നു. ഈ താക്കീത് വിലവെക്കാതെ അയാൾ ഇരുന്നു. തേങ്ങ തലയിൽ വീണു. ഇവർ രണ്ടുപേരും ഒരുപോലെ യല്ലല്ലോ. അപ്പോൾ ആത്മരക്ഷക്കുവേണ്ടി തന്റേടപ്പൂർവ്വം കരുതി പ്രവർത്തിക്കൽ വളരെ ആവശ്യമാണ്. അതേറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട മാനുഷികമുല്യമാണ്. മൃഗങ്ങൾക്കു തീർന്നില്ല. ഈ ഉദാഹരണത്തിൽ തെങ്ങിന്റെ കല ഒടിഞ്ഞതിനെ സ്സംബന്ധിച്ച് ആളുകൾ ഉണർത്തുകയും താക്കീതു നൽകുകയും ചെയ്തുവെന്നു നാം പറഞ്ഞുവല്ലോ. അതും വളരെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. അതറിഞ്ഞവർ അങ്ങിനെ ചെയ്യുകതന്നെ വേണം. ഈ സ്വഭാവം മൃഗങ്ങൾക്കു തീർന്നില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ സ്വർത്ഥമായും പരാർത്ഥമായും മനുഷ്യർക്ക് പല ബാധ്യതകളുമുണ്ട്. ആ ബാധ്യതകൾ നിറവേറ്റുവാൻ വേണ്ടിയാണ് നാം അദ്ധ്വാനിക്കേണ്ടിവരുന്നത്. എന്നിക്ക് യാതൊരു ബാധ്യതയുമില്ലെന്ന് മനുഷ്യരാരും വാദിക്കുകയില്ലല്ലോ.

എന്റെ ഗതി നരകത്തിലേക്കാണെന്ന് അല്ലാഹു വിധിയെഴുതിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പിന്നെ ഞാൻ സ്വർഗ്ഗം മോഹിച്ചു പണിയെടുക്കുന്നതെന്തിനെന്ന് ചോദ്യമുണ്ട്. മറുപടി:- ഒരാൾക്കും തന്നെപ്പറ്റി അല്ലാഹു വിധിയെഴുതിയിട്ടുള്ളതെന്താണ് എന്നറിയാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ ചോദ്യം അസ്ഥാനത്താണ്. നിന്റെ ഗതി നരകത്തിലാണെന്ന്

അല്ലാഹു കണക്കാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നു നിനക്കു വിവരം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഓർമ്മിതികളുടെ ഗതി നരകത്തിലാണെന്നു അല്ലാഹു വിധിച്ചതു നാം കണ്ടിട്ടുണ്ട്. മറുവശവും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. നിനക്കിഷ്ടപ്പെട്ടതു തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ നിനക്കു സ്വാതന്ത്ര്യവുമുണ്ടെന്നിട്ടുണ്ട്. സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ വഴിയിൽ നീ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യവും നരകത്തിന്റെ വഴിയിലേക്കു പോകിക്കേണ്ട. അഥവാ നീ എത്ര ആഗ്രഹിക്കുകയും അധ്വാനിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടും വിപരീതമായി നിർബ്ബന്ധിച്ചുവെന്നു വരുന്നപക്ഷം തീർച്ചയായും നിനക്കതിനെപ്പറ്റി ചോദ്യം ചെയ്യാം. പക്ഷെ ഇതു വെറും സങ്കല്പമാണ്. ഒരിക്കലും അങ്ങിനെ ഉണ്ടാവില്ല.

2. നെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്ന ഒരു ഉദാഹരണം കൂടി പറയാം. 'ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരത്തി അറുപതു' എന്ന പേരിൽ ഒരു പാശ്ചാത്യ ഗ്രന്ഥകാരൻ ഒരു പുസ്തകമെഴുതിയതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഏതാണ്ട് 50 കൊല്ലം മുമ്പാണതെന്നു തോന്നുന്നു. പുസ്തകമെഴുതിയ കാലത്തു യൂറോപ്പിൽ സ്രീകൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും അസംബ്ലിയിലും പാർലിമെന്റിലും കടന്നുകൂടുന്നതും ഈ വിഷയത്തിൽ പുരുഷന്മാർ അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതും യൂറോപ്പിൽ ഉരുവിച്ച ഈ പുതിയ നീക്കം ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും മതിപ്പോടുകൂടി അനുകരിക്കപ്പെടുന്നതു മെല്ലാം കണ്ടിട്ടു അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നി; ഈ നില ഇങ്ങിനെ പുരോഗമിക്കുന്ന പക്ഷം ഏതാണ്ട് 1960 ആകുമ്പോൾ ലോകത്തു വലിയ പരിവർത്തനമുണ്ടാകുമെന്നും ഭരണമേധാവികളെല്ലാം സ്രീകളും മുഷിഞ്ഞു അധ്വാനിക്കുന്ന സ്ഥാനങ്ങളിലെല്ലാം പുരുഷന്മാരും ഇങ്ങനെയുള്ള പുതിയ ഒരു ലോകം വരച്ചുകാട്ടുകയാണ് ആ പുസ്തകത്തിൽ അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. 1960 കഴിഞ്ഞു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതുപോലെ ആയില്ല. 2960 ആ

യായും ആകുകയില്ല. എന്നാണു് നാം വാദിക്കുന്നതു്. അതല്ല ഇവിടെ വിഷയം. നമ്മുടെ വിഷയം വേറെ ഒന്നാണു്. അതായതു അദ്ദേഹം ആ വരച്ചുകാട്ടിയതുപോലെത്തന്നെ പുണ്യമായി സംഭവിക്കുകയാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്വത്തെ പുകഴ്ത്തുവാനല്ലാതെ വേറെയാതൊന്നിനും നിവൃത്തിയില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു മഹത്വം അല്ലാഹുവിനു സമ്മതിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ നമ്മുടെ ആളുകൾ ഒരുക്കമില്ലെന്നോ? അ വർ അല്ലാഹുവിനെപ്പറ്റി എന്താണു് മനസ്സിലാക്കിയതു്. അവരുടെ ഈമാൻ എവിടെപ്പോയി?

ഈ വിഷയകമായി "അൽമുർശിദ്" മാസികയിൽ ഞാൻ ഖണ്ഡശ്യം എഴുതിയിരുന്നു. അതൊരു പുസ്തകരൂപത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ ചില സ്നേഹിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഞാനും അതു് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അല്ലാഹു സഹായിക്കട്ടെ.

10066
GOAL
ഗോൾ
ഗോൾ ക്ലബ്ബ്
ഗോൾ ക്ലബ്ബ്
ഗോൾ ക്ലബ്ബ്

A.N.M.R.100
GOAL
ഗോൾ
ഗോൾ ക്ലബ്ബ്
No.145756

വിദേശ തൊഴിലാളികളുടെ പ്രത്യേക മേൽനോട്ടത്തിൽ
മേൽത്തറ: പുകയിലകൊണ്ടു തയ്യാർ ചെയ്യപ്പെട്ട

100-ാം നമ്പർ ബീഡികൾ

വാങ്ങി ഉപയോഗിപ്പിൻ.